

ходів громадян. В такому випадку говорити про підвищення рівня життя населення не можна.

На сьогодні не йде мова про підвищення пенсій до такого рівня, незважаючи на те, що підвищення мінімальної заробітної плати спричинить збільшення надходжень до пенсійного фонду. Якщо пенсії залишаться на такому ж рівні, то матимемо розрив соціальних стандартів, що на нашу думку, є досить несправедливо. Чиновники прогнозують, що за рахунок збільшення відрахувань до пенсійного фонду може забезпечити зменшення потреби в його фінансуванні, а отже зменшиться «діра», яка дотується за рахунок державного бюджету. Цим самим прогнозується збільшення доходу до державного бюджету на 15%.

В цілому таке рішення уряду можна охарактеризувати як неоднозначне і недостатньо продумане, тому перш за все варто побачити реальні розрахунки, а потім вже робити висновки.

Н. В. Кравченко,

к.е.н., доцент,

В. Е. Ходорченко,

студентка,

ДВНЗ «Криворізький національний університет»,

м. Кривий Ріг, Україна

НЕФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ: ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Усвідомлення нової місії соціальної сфери, зростаюча взаємозалежність між економічними і соціальними складниками розвитку вимагають нових підходів до управління соціальними аспектами у господарській діяльності. Інструментом вияву соціальних ризиків, розкриття резервів соціальної компоненти є нефінансова (соціальна) звітність.

Незважаючи на широке застосування нефінансової звітності в практиці європейських країн, в Україні ця проблема поки що недостатньо розроблена і незнайома для широкого кола бізнес-середовища. Але прагнення до Європейської інтеграції та об'єктивний хід соціально-економічного розвитку робить соціальну звітність не тільки актуальною, але і надзвичайно необхідною.

У найбільш поширеному тлумаченні соціальна (нефінансова) звітність розглядається як сукупність даних організації, про середовище її існування, принципи та методи співпраці з групами впливу, про результати діяльності компанії в економічній, соціальній та екологічній сферах. Вона є публічною і піднімає питання нефінансових аспектів бізнесу, які в довгостроковій перспективі здійснюватимуть вплив і на фінансову діяльність компанії. Понад 3000 великих європейських корпорацій щорічно оприлюднюють соціальні звіти про те, що вони зробили впродовж року на користь своїх зацікавлених сторін.

До вигод нефінансової звітності для компаній можна віднести наступні:

– є чинником розбудови процесу управління, оскільки дозволяє виявити соціальний потенціал і соціальні ризики і покращити управління людським капіталом;

– сприяє підвищенню рівня конкурентоспроможності на глобальному, регіональному та внутрішньому ринках. Світові дослідження доводять: в компаніях, що впроваджують соціальну відповідальність і нефінансову звітність, дохідність продажу зростає на 3%, активів – на 4%, а капіталу та акцій – більш ніж на 10%;

– є одним із факторів інвестиційної привабливості підприємства. Цей взаємозв'язок підтверджує глобальне дослідження, проведене журналом «Institutional Investor» серед 163 інституціональних інвесторів, за результатами якого встановлено, що у 89% інвесторів інформація про нефінансові показники відіграла ключову роль у процесі прийняття рішень, принаймні один раз протягом останніх 12 місяців;

– піднімає питання нематеріальної складової вартості бізнесу, таких її аспектів як репутація, лояльність споживачів, надійність, інтелектуальний капітал тощо.

Впровадження і розвиток нефінансової звітності в бізнес-середовищі України відбувається занадто повільно. А тому, з огляду на світову практику і врахування досвіду національних компаній, які надають такі звіти, доцільно на законодавчому рівні зобов'язати керівників підприємств подавати нефінансові звіти. Законодавчо визначити і базові індикатори нефінансового звіту. До основних з них слід віднести: реалізацію соціальних програм на підприємстві у динаміці; зайнятість, заробітна плата та виплати соціального характеру, охорона праці, умови праці, система навчання та підвищення кваліфікації, професійні відносини.

Отже, упровадження практики складання нефінансових звітів має слугувати інструментом прийняття управлінських рішень, визначення стратегії розвитку підприємства, підвищення його конкурентоспроможності.

С. Г. Лысевич,

к.э.н., старший преподаватель кафедры учёта, налогообложения, публичного управления и администрирования

Е. В. Демченко,

студентка,

ГВУЗ «Криворожский национальный университет»,

г. Кривой Рог, Украина

НАПРАВЛЕНИЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ УНИВЕРСИТЕТА ПО ФОРМИРОВАНИЮ НОВОЙ РОЛИ ЖЕНЩИНЫ В ОБЩЕСТВЕ

Как свидетельствует практика, предприятия, в руководящих органах которых присутствует значительное число женщин, ведут более рентабельную и менее рискованную деятельность. В государствах, где в законодательных и местных органах власти представлены в достаточной степени женщины, лучше